

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, j.nr. 15/14322

Ændringsforslag

til 2. behandlingen af

Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om individuel boligstøtte, integrationsloven og forskellige andre love (Kontanthjælpsloft, 225 timers regel, ferie til uddannelses- og kontanthjælpsmodtagere m.v.) – L113

Af et mindretal (EL), ...:

Til § 1

Før nr. 17 indsættes som nyt nummer:

”01. Før § 82 indsættes før overskriften:

”Boliganvisning

§ 81 c. Kommunen skal anvisne en billigere bolig til personer, der som følge af reglerne i §§ 13 f og g eller §§ 25 b–e har fået nedsat den samlede hjælp med den virkning, at de ikke længere har økonomisk mulighed for at betale boligudgiften i den nuværende bolig.””

[Pligt for kommunen til at anvisne en billigere bolig til personer, der som følge af 225 timers reglen eller kontanthjælpsloftet får nedsat den samlede hjælp, så de ikke længere kan betale huslejen i den nuværende bolig]

Bemærkninger

Til nr. 1

Det foreslås, at kommunen får pligt til at anvisne en billigere bolig til personer, der får nedsat den samlede hjælp som følge af 225 timers reglen eller kontanthjælpsloftet, så de ikke længere kan betale huslejen i den nuværende bolig.

Kommunerne kan anvende deres anvisningsret til almene familieboliger til at løfte denne forpligtelse. Kommunerne har efter almenboligloven ret til at få stillet indtil hver fjerde ledige almene familiebolig til rådighed til løsning af påtrængende boligsociale opgaver i kommunen. Derudover er der mulighed for at aftale en højere anvisningsret (op til 100 pct.) med boligorganisationerne. Det er også muligt at aftale anvisningsret til en større del af bestemte boliger, f.eks. boliger til en lav husleje.

Hvis der ikke er indgået særlige aftaler mellem kommunen og boligorganisationen, får kommunen tilbudt præcis hver fjerde ledige bolig – det vil sige, at kommunen får boliger til rådighed, som ligger i forskellige afdelinger, har forskellig størrelse og forskellig leje.

Den kommunale anvisning skal ske på baggrund af den enkelte boligsøgendes behov og beboersammensætningen i den afdeling, som den boligsøgende anvises til eller allerede bor i på anvisningstidspunktet.

Når kommunen har besluttet, at den ledige bolig skal tildeles en bestemt boligsøgende, har boligorganisationen pligt til at udleje boligen til den pågældende. Denne person bliver herefter lejer på samme vilkår som boligsøgende, der kommer ind via boligorganisationens venteliste, og den pågældende bliver dermed omfattet af reglerne i den almene lejelov.

Kommunen har også mulighed for i samarbejde med boligorganisationerne at oprette kollektive bofællesskaber i almene familieboliger. Her får hver beboer sit eget værelse, mens køkkenet og boligens øvrige faciliteter deles med de andre beboere. Den samlede leje for et sådant bofællesskab skal svare til lejen for en tilsvarende bolig, men når beboerne deles om huslejen, bliver lejen for den enkelte lejer i sagens natur mindre (ca. ¼ af den samlede leje, hvis der er 4 værelser i bofællesskabet). Kommunen kan også have anvisningsret til værelser i sådanne bofællesskaber.

Der følger visse økonomiske forpligtelser med ved kommunal anvisning. Kommunen skal således betale lejen fra det tidspunkt, fra hvilket den ledige bolig/det ledige værelse er til rådighed for kommunen, og indtil udlejning sker. Kommunen skal endvidere garantere for opfyldelsen af lejerens forpligtelse over for boligorganisationen til at sætte boligen/værelset i stand ved fraflytning. Ved udlejning til flygtninge refunderer staten disse udgifter med 100 pct.

For private lejeboliger gælder lov om kommunal anvisningsret, som har til formål at øge inddragelsen af den private udlejningssektor i løsningen af boligsociale problemstillinger.

Loven trådte i kraft 1994 og giver de enkelte kommunalbestyrelser mulighed for at indgå aftaler med ejere af private udlejningsejendomme om overdragelse af anvisningsretten til indtil hver fjerde ledige lejlighed til kommunen. Fra 2005 er den geografiske anvendelse indskrænket til kommuner, der har besluttet at anvende kombineret udlejning til almene boliger.

Lov om kommunal anvisningsret bygger på frivillighed både i forhold til kommuner og i forhold til ejere af private udlejningsejendomme. Det er i første omgang op til den enkelte kommunalbestyrelse at vurdere, hvorvidt man er interesseret i at indgå aftaler af denne art med henblik på løsningen af boligsociale opgaver.

Kommunalbestyrelsen har efter den gældende ordning hjemmel til at betale ejeren en godtgørelse, hvis størrelse kommunalbestyrelsen selv kan fastsætte. Den statslige refusion af udgifterne hertil kan efter en lovændring i 2004 dog ikke overstige 30.000 kr. pr. lejlighed, der stilles til rådighed for kommunal anvisning. Kommunalbestyrelsen indestår som ved anvisning til almene boliger for evt. lejetab i forbindelse med anvisningsrettens udnyttelse, samt for evt. fraflytningsudgifter, når en anvist lejer flytter.

[Begrundes yderligere fra forslagsstilleren]

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

I det omfang forslaget medfører, at målgruppen for den kommunale anvisning udvides, vil det kunne forventes at medføre offentlige merudgifter til opførelse af nye almene boliger mv. Skøn over de økonomiske konsekvenser for det offentlige beror på den konkrete udformning af forslaget, herunder de fysiske og økonomiske rammer for et øget boligbyggeri til målgruppen.

De samlede økonomiske konsekvenser for kommunerne af ændringsforslaget skal forhandles med de kommunale parter.